

δεκαλέπτου τέλους διὰ τὰ εἰς τὰ διὰ τοῦ Ἀτλαντικοῦ γράμματα.

Κτησάμενος ἱκανῆς φήμης ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτείαις ὡς κῆρυξ ἐπὶ τῆς ἐγκρατείας καὶ ἄλλων κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων, ὁ κ. Βέριττ προσεκλήθη νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἀγγλίαν. Ἐν ἔτει 1848 ἐφάνη βιβλίον αὐτοῦ ἐπιγραφόμενον «Σπινθῆρες ἐκ τοῦ ἄκμονος». Ἐν

καλέπτου ταχυδρομικοῦ τέλους εἰς τὰ διὰ τοῦ Ὠκεανοῦ γράμματα, καὶ τοι δὲ δὲν ἔζησε ἵνα ἴδῃ τὸ σχέδιον αὐτοῦ παραδεκτὸν, ἔζησεν ἵνα ἴδῃ τὰ ἐξωτερικὰ ταχυδρομικὰ τέλη τῆς Ἀμερικῆς σπουδαίως ἐλαττωθέντα. Τῷ 1853 ἐδημοσίευσεν τὰ «Φύλλα τῆς Ἑλαίας», σειρὰν φυλλαδίων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Εἰρήνης, τὰ ὁποῖα ἐκτῆσαντο εὐρεῖαν δημοτικότητα, καὶ μετεφρά-

Θάρρος μικρὸ μου.

ἔτει 1845 μετὰ τοῦ Ἰωσήφ Sturge καὶ ἄλλων, καθίδρυσε τὸν Δεσμὸν τῆς Ἀδελφότητος, εἰδὸς τι Ἑταιρίας τῆς Εἰρήνης, μετὰ προσωπικῆς ὑποσχέσεως περὶ ἀποχῆς ἀπὸ τοῦ πολέμου. Ὡς ἐν τῶν δραστητικωτέρων μέσων πρὸς προαγωγὴν τῆς φιλίας μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, ὁ Βέριττ θερμῶς ἐπεκαλέσθη τὴν παραδοχὴν τοῦ δε-

σθησαν εἰς διαφόρους γλώσσας· ἦτο δὲ καὶ ὁ πρωτοῦργος τῶν Συνεδρίων τῆς Εἰρήνης, τὰ ὁποῖα συνήλθον ἐν Λονδίῳ, Παρισίοις, Βρυξέλλαις καὶ Φραγκφούρτῃ. Ἐπὶ πολὺν χρόνον φαίνεται καλλιεργήσας ἀγρόν παρὰ τῇ γενετείρᾳ αὐτοῦ κόμῃ, ἀλλ' ἐπὶ τέλους διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου Αἰγκλων Πρόξενος τῶν Ἡν. Πολι-